

Is er meer tussen Hemel en Aarde?.

Soms maak je een treinreis, die in je herinnering blijft. Ik bedoel niet vanwege het spectaculaire uitzicht, wat je bijvoorbeeld in Zwitserland meemaakt, maar meer door een toevallige ontmoeting.

We zaten samen in een eerste klas coupe: een jonge vrouw en ik. Zwijgend ik met mijn krant en zij met haar smartphone.

Precies op hetzelfde moment dat ik mijn krant dichtvouwde legde zij haar telefoon naast zich neer.

Ze keek me aan en zei:

“Toevallig zal u denken. Maar dat is niet zo. Ik geloof in telepathie en ik wilde dat u de krant, terwijl u nog maar halverwege bent, neer zou leggen.”

Ik dacht, ja wat dacht ik eigenlijk. Ik weet het niet meer, maar ik voelde me wel overdonderd. Ze zag er niet zweverig uit. Integendeel een frisse jonge vrouw, netjes in de kleren.

Ik antwoordde haar niet en ik vouwde mijn krant weer open.

Bij Harderwijk, in die lange bocht, keek ik over mijn krant naar haar.

Ze leek in trance: haar gesloten ogen keken naar het plafond. Haar lippen bewogen en ik hoorde fluisterend: “Nee, dat kan niet waar zijn.”

“Wat kan niet waar zijn?”

Het bleef even muistil in de coupe en het leek of ze zich afvroeg waar ze was. Ze zag mij zitten en zei: “Ik hoorde net dat een tegemoetkomende trein een auto heeft geraakt.”

Het enige wat ik kon zeggen was : “Oh”.

Maar inderdaad bij 't Harde moesten we allemaal de trein uit en met de bus verder naar Zwolle.

En omdat wij achter elkaar aanliepen kwam ik in de bus ook naast haar te zitten. Ze vertelde me toen dat ze hoopte op tijd aan te komen omdat zij een lezing voor Harmonia moest houden in hotel Wientjes.

Toevallig wist ik wat Harmonia was omdat de ouders van een vriendje ook lid van deze spiritistenvereniging waren geweest. Die mensen intrigeerden mij toen in hoge mate omdat ze mij lieten zien dat er meer tussen Hemel en Aarde is dan wij bevroeden.

Omdat ik eigenlijk geen haast had want mijn vrouw was op reis en ik wel heel nieuwsgierig was omdat een keer bij te wonen besloot ik in Zwolle te overnachten. Ik belde Wientjes en zij hadden nog een kamer voor me.

Ik vroeg haar of ik de bijeenkomst mocht bijwonen. Dat mocht niet.

Maar ik zag wel de mensen die het zaaltje betraden. Gewone mensen, net als jij en ik.

Om een uur of tien was de seance afgelopen en kwam mijn jonge dame ook naar de bar. Ik bood haar een glaasje wijn aan. En we keuvelden wat.

Op een gegeven ogenblik zei ze: "Ik loop even weg want ik krijg een contact binnen."

Toen ze terugkwam zei ze: "Uw vrouw is in Singapore van de trap gevallen. Maar maak u niet ongerust de schade valt mee."

Hoe wist zij dat Cele in Singapore was. Ik had het niet verteld. Ik appte gelijk naar mijn zoon wat er aan de hand was. Zijn antwoord kun je je raden: "Hoe weet je dat? Alleen wat blauwe plekken".

Bij het derde glaasje wijn en voor mij natuurlijk weer een biertje antwoordde ze op de vraag die maar door mijn hoofd bleef malen van hoe kan het.

"Ik heb wiskunde gestudeerd en ben dus een echte bèta type en wil overal een bewijs voor hebben. Toen ik erachter kwam dat ik deze gave had kon ik daar geen verklaring voor vinden. Het was er en dat kon ik niet ontkennen.

Toen ik het boek Homo Sapiens las raakte ik geïnteresseerd welke rol kunstmatige intelligentie in de toekomst kan hebben. Ik heb er heel veel over gelezen en toen heb ik voor mezelf een antwoord bedacht.

Denk maar eens aan smartphones. Deze kunnen op duizenden kilometers afstand met elkaar communiceren via geluidsgolven. Onze geest zendt deze signalen ook uit en alleen die mensen die het goede nummer hebben ontvangen deze berichten.

Onze geest zit in een Cloud en die blijft bestaan als ons lichaam sterft, omdat bepaalde onderdelen niet meer werken. Deze Cloud zweeft in ons heelaal."

Ik vond het allemaal wel wat vaag. Kennelijk voelde ze dat want ze liet mijn blik los en keek om zich heen. En ik zag dat dat ze oogcontact kreeg met iemand anders aan de bar.

Het klikte want de man kwam naar ons toe en had de bekende smoes:

"Waar hebben we elkaar eerder ontmoet"

Ze hapte toe en dus werd ik overbodig.

Je kunt je voorstellen dat ik niet direct in slaap viel.